

בש"פ 4896/16 - מחמד אלריאטי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4896/16

כבוד השופט ע' פוגלמן
מחמד אלריאטי

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר-שבע (כב' השופטת ג' לזין) בעמ"י
16.6.2016 36199-06-16

י"א בסיוון התשע"ה (17.6.2016)

תאריך הישיבה:

עו"ד בני זיתוני

בשם המבקש:

עו"ד תומר סגלוביץ

בשם המשיבה:

החלטה

המבקש עצור ב"מעצר ימים" בחשד שהחזיק אקדח שלא כדין (יחד עם אחרים), אקדח אשר נתפס בחיפוש שנערך במפעל שהיה בהחזקתו; ובחשד שהעסיק תושב שטחים ששהה בישראל שלא כדין (להלן: שב"ח). בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט א' דורון) הורה ביום 15.6.2016 על שחרור המבקש לחלופת מעצר בבית אמו בבאר שבע, תוך חתימה על ערבות והפקדות כספיות. בהחלטתו עמד בית משפט על כך שהחשד הסביר בעניינו של המבקש (ושל

שניים אחרים) הוא בעוצמה חלשה בשל כך שלא ניתן לייחס לו ולשניים האחרים "כל מודעות מכל סוג שהוא לקיומו של אותו אקדח"; ומשום שאין בנמצא תשתית ראיתית המקימה חשד סביר שהעסיק שב"ח.

המשיבה עררה על החלטה זו לבית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטת ג' לוין) אשר קיבלת את הערר. כעולה מן ההחלטה, חלה התפתחות בחקירה בכל הקשור להעסקת שב"ח. התפתחות זו הצדיקה לגישת בית המשפט המחוזי את מעצרו של המבקש. בית המשפט הוסיף וציין כי חומרי החקירה מלמדים על קיומן של עילות מעצר - חשש לשיבוש וצורכי חקירה. לפיכך הוחלט כאמור על מעצר המבקש עד ליום 19.6.2016 שעה 14:00.

על כך הבקשה שלפניי. לטענת המבקש, אין להשקיף על בקשתו כעל בקשה ב"גלגול שלישי" שכן החלטת בית המשפט המחוזי נשענת על מידע שהוצג לו לראשונה. לגוף הדברים נטען כי טעה בית המשפט המחוזי שעה שלא העלה על הכתב התייחסות לבחינת חלופת מעצר. לדברי המבקש, משנבחנה כבר חלופת מעצר וזו נמצאה ראויה בנסיבות, אי בחינת האפשרות לשחררו בבית המשפט המחוזי עולה כדי פגיעה לא מידתית בזכויותיו.

לאחר שקיימתי דיון בבקשה ובנספחיה, האזנתי לצדדים בדיון שהתקיים לפניי, עיינתי בדו"ח הסודי שהוגש לעיוני ואף הפניתי שאלה בכתב לחוקר וסימנתי את תשובתו (ע/2; ראו סעיף 15(ה) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים)) החלטתי שלא להיעתר למבוקש. תחילה אעיר כי הטרוניה שמעלה בא כוח המבקש בהתייחס להידרשות של בית המשפט המחוזי להתפתחות הראיתית אינה במקומה, שכן כפי שכבר נקבע בפסיקתנו, בדיון בערר ניתן לראות את ערכאת הערר כאילו היא יושבת "במקום" הערכאה הקודמת - ומשכך רשאית היא להיזקק לראיות שלא הובאו בדיון בערכאה דלמטה (ראו בש"פ 1488/06 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה ז' (19.2.2006); בש"פ 7406/00 אגבריה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(4) 740, 744 (2000)). בכפוף לאמות המידה המקובלות, לא מצאתי כי המקרה שלפניי מעורר שאלה רחבה או כי יש חשש כי ייגרם למבקש עיוות דין, ומשכך לא קמה עילה למתן רשות לערור ב"גלגול שלישי" לפני בית משפט זה (בש"פ 3797/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.6.2015)).

מכל מקום, לגופו של עניין - עיון בחומר החקירה מעלה כי בנקודת הזמן הנוכחית ישנו חשד סביר לביצוע העבירה המיוחסת למבקש בעניין העסקת שב"ח; וכי אמנם ישנן עילות למעצרו כאמור בהחלטת בית המשפט המחוזי. אכן, בית המשפט המחוזי לא נדרש בהחלטתו הכתובה לשאלה אם תסכון במקרה זה חלופת מעצר, וזאת חרף הכלל הקבוע בסעיף 13(ב) לחוק המעצרים שלפיו את שאלת החלופה יש לברר גם כאשר מתקיימים יתר התנאים הקבועים בחוק (השוו בש"פ 6824/13 יטצ'נקו נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.10.2013)). ברם לאחר ששוכנעתי כי בשלב הזה לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירות פחותה - לא ראיתי להתערב בתוצאת ההחלטה.

הבקשה נדחת אפוא.

ניתנה היום, י"א בסיון התשע"ו (17.6.2016).

ש ו פ ט

עמוד 2

